

Z A K O N

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZIMA NA IMOVINU

Član 1.

U Zakonu o porezima na imovinu („Službeni glasnik RS”, br. 26/01, 45/02-SUS, 80/02, 80/02-dr. zakon, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-US, 47/13 i 68/14-dr. zakon), u članu 2. stav 1. tačka 2) menja se i glasi:

„2) pravo zakupa, odnosno korišćenja, stana ili kuće za stanovanje, konstituisano u korist fizičkog lica;”.

Dodaju se st. 4. do 6, koji glase:

„Kad se porez plaća na pravo iz stava 1. tač. 1) i 3) ovog člana predmet oporezivanja je ukupna površina tog zemljišta.

Pravom zakupa stana ili kuće za stanovanje konstituisanim u korist fizičkog lica, u smislu stava 1. tačka 2) ovog člana smatra se pravo zakupa za period duži od jedne godine ili na neodređeno vreme, za koji je propisano plaćanje neprofitne zakupnine ili zakupnine koja se obračunava primenom propisanih kriterijuma i merila, u skladu sa zakonima kojima se uređuju:

(1) stanovanje i održavanje zgrada, odnosno u skladu sa posebnim propisima kojima je bilo uređeno stanovanje koji su prestali da važe danom početka primene zakona kojim je uređeno stanovanje i održavanje zgrada;

(2) javna svojina;

(3) prava boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca;

(4) zbrinjavanje izbeglica.

Pravom korišćenja stana ili kuće za stanovanje konstituisanim u korist fizičkog lica, u smislu stava 1. tačka 2) ovog člana smatra se pravo korišćenja za period iz stava 5. ovog člana, u skladu sa zakonom kojim se uređuje zbrinjavanje izbeglica.”

Član 2.

Posle člana 2. dodaju se čl. 2a i 2b, koji glase:

„Član 2a

Kad na nepokretnosti, pored prava svojine, postoji neko od prava, odnosno korišćenje ili državina, iz člana 2. stav 1. tač. 2) do 5) i tač. 7) i 8) ovog zakona, odnosno u slučaju iz tačke 6) tog člana, porez na imovinu plaća se na to pravo, odnosno na korišćenje ili državinu, a ne na pravo svojine.

Kad na nepokretnosti, pored prava, odnosno korišćenja iz člana 2. stav 1. tač. 2) do 5) i tačka 8) ovog zakona, postoji i državina iz tačke 7) tog stava, porez na imovinu plaća se na državinu, a ne na pravo, odnosno na korišćenje iz tač. 2) do 5) i tačke 8) ovog zakona.

Kad na stanu ili kući za stanovanje, pored prava iz člana 2. stav 1. tačka 2) ovog zakona, postoji i pravo ili korišćenje iz tač. 4) i 5) tog stava, porez na imovinu plaća se na pravo zakupa ili pravo korišćenja iz tačke 2), a ne na pravo, odnosno korišćenje iz tač. 4) i 5) tog člana.

Član 2b

Sastavnim delom zemljišta, u smislu predmeta oporezivanja porezom na imovinu, smatra se i ne oporezuje kao objekat:

1) staza i drugi otvoreni prostor prekriven šljakom, asfaltom, betonom, pločama ili drugim čvrstim materijalom u nivou zemljišta, otvoreni prostor za parkiranje, kolski prilaz objektu, otvoreni poligon – pista za obuku kandidata za vozače i vozača, osim linijskih infrastrukturnih objekata u skladu sa zakonom kojim se uređuju planiranje i izgradnja;

2) ograda, potporni zid, stepenište izvan gabarita objekta, vrtno senilo do 15 m² osnove, vrtni bazen (uključujući fontane) površine do 12 m² i dubine do 1 m, nadstrešnica osnove do 10 m², dvorišni kamin površine do 2 m² i visine do 3 m, stočna jama, septička jama, ploča za obaveštavanje površine do 6 m², dečje igralište, spomenik i spomen obeležje na površinama javne namene ili na grobljima i grobnica.

Sastavnim delom objekta smatraju se instalacije inkorporisane u objektu i od objekta do priključka na mrežu, a ako mesto priključka nije moguće precizno odrediti, sastavnim delom objekta smatra se instalacija inkorporisana u objekat.”

Član 3.

U članu 4. stav 1. menja se i glasi:

„Obveznik poreza na imovinu je pravno i fizičko lice (koje vodi, odnosno koje ne vodi poslovne knjige), koje je na nepokretnosti na teritoriji Republike Srbije imalac prava, korisnik ili držalac, iz člana 2. stav 1. ovog zakona na koje se porez na imovinu plaća u skladu sa čl. 2. i 2a ovog zakona.”

Dodaje se novi stav 2, koji glasi:

„Kad nerezidentno pravno lice obavlja delatnost u Republici Srbiji preko ogranka ili drugog organizacionog dela koji se, u skladu sa zakonom kojim se uređuje oporezivanje dobiti pravnih lica, smatra stalnom poslovnom jedinicom (u daljem tekstu: ogranak nerezidentnog pravnog lica) koji vodi poslovne knjige u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo u Republici Srbiji, na prava, korišćenje ili državinu na nepokretnosti na teritoriji Republike Srbije na koje se porez na imovinu plaća u skladu sa čl. 2. i 2a ovog zakona čiji je držalac organizacioni deo tog pravnog lica u Republici Srbiji, taj organizacioni deo ispunjava obaveze obveznika iz poreskopavnog odnosa u vezi poreza na imovinu (podnosi poresku prijavu, utvrđuje i plaća porez i dr.)”

Dosadašnji stav 2. postaje stav 3.

U dosadašnjem stavu 3, koji postaje stav 4, reči: „stava 2.” zamenjuju se rečima: „stava 3.”.

Dosadašnji stav 4. postaje stav 5.

U dosadašnjem stavu 5, koji postaje stav 6, tačka 2) menja se i glasi:

„2) nerezidentno pravno lice – za nepokretnosti za koje poresku obavezu ispunjava ogranak tog lica u skladu sa stavom 2. ovog člana;”

U tački 3) reči: „stava 4.” zamenjuju se rečima: „stava 5.”.

U tački 4) reči: „stava 4.” zamenjuju se rečima: „stava 5.”.

Dosadašnji stav 6. postaje stav 7.

Dodaje se stav 8, koji glasi:

„Prekid obavljanja delatnosti za određeni period ne dovodi do gubitka svojstva obveznika iz stava 6. tačka 3) ovog člana.”

Član 4.

U članu 6. stav 2. menja se i glasi:

„Korisna površina je:

1) za zemljište – njegova ukupna površina, uključujući površinu pod objektom;

2) za objekat – zbir podnih površina između unutrašnjih strana obodnih zidova objekta (iz koje su isključene površine balkona, terasa, lođa, stepeništa izvan gabarita objekta, neadaptiranih tavanjskih prostora i prostora u zajedničkoj nedeljivoj svojini svih vlasnika posebnih delova istog objekta, osim površine ispod nosećih zidova i nosećih stubova koji prolaze kroz objekat koji su istovremeno poseban i zajednički deo objekta), a za objekat koji nema horizontalnu podnu površinu ili obodne zidove korisna površina je površina njegove vertikalne projekcije na zemljište.”

U stavu 7. reči: „nezavisno od toga kojoj jedinici lokalne samouprave pripadaju” zamenjuju se rečima: „koje pripadaju istoj jedinici lokalne samouprave”.

Posle stava 7. dodaju se novi st. 8. i 9, koji glase:

„Ako nije utvrđena prosečna cena drugog zemljišta (iz člana 6a stav 7. ovog zakona) u zoni, zato što u zoni i graničnim zonama nije bilo najmanje tri prometa uz naknadu drugog zemljišta, a utvrđena je prosečna cena poljoprivrednog zemljišta u toj zoni, vrednost drugog zemljišta (osim eksploatacionih polja) koja čini osnovicu poreza na imovinu za poresku godinu utvrđuje se primenom prosečne cene poljoprivrednog zemljišta u toj zoni umanjene za 40%.

U slučaju iz stava 8. ovog člana smatra se da je utvrđivanjem prosečne cene poljoprivrednog zemljišta u zoni utvrđena prosečna cena drugog zemljišta.”

U dosadašnjem stavu 8, koji postaje stav 10, posle reči: „stava 5. ovog člana,” dodaju se reči: „odnosno ako se vrednost drugog zemljišta ne može utvrditi u skladu sa stavom 8. ovog člana,”.

Dosadašnji stav 9. postaje stav 11.

Član 5.

U članu 6a stav 1. menja se i glasi:

„Za svrhu utvrđivanja osnovice poreza na imovinu, nepokretnosti se razvrstavaju u sledeće grupe odgovarajućih nepokretnosti:

- 1) građevinsko zemljište;
- 2) poljoprivredno zemljište;
- 3) šumsko zemljište;
- 4) drugo zemljište;
- 5) stan;
- 6) kuća za stanovanje;
- 7) poslovne zgrade i drugi (nadzemni i podzemni) građevinski objekti koji služe za obavljanje delatnosti;
- 8) garaže i garažna mesta.”

Dodaju se st. 4. do 7, koji glase:

„Jedinica lokalne samouprave može odlukom propisati da se neizgrađeno građevinsko zemljište na njenoj teritoriji, koje se koristi isključivo za gajenje biljaka,

odnosno sadnog materijala, odnosno šuma, za svrhu utvrđivanja osnovice poreza na imovinu razvrstava u poljoprivredno, odnosno u šumsko zemljište.

Odluka iz stava 4. ovog člana primenjivaće se kod utvrđivanja poreza na imovinu za poresku godinu ako je doneta i objavljena do 30. novembra tekuće godine, na način na koji se objavljuju opšti akti jedinice lokalne samouprave koja ju je donela i na njenoj internet strani.

Gajenjem biljaka, odnosno sadnog materijala, odnosno šuma, u smislu stava 4. ovog člana, smatra se gajenje (jednogodišnjih, dvogodišnjih, odnosno višegodišnjih) biljaka, odnosno gajenje sadnog materijala, odnosno gajenje šuma, koje je klasifikovano u oblasti poljoprivrede, šumarstvo i ribarstvo, u skladu sa propisom kojim se uređuje klasifikacija delatnosti.

Drugo zemljište, u smislu stava 1. tačka 4) ovog člana, jeste zemljište koje nije građevinsko, poljoprivredno ili šumsko zemljište.”

Član 6.

U članu 7. stav 9. posle reči: „nepokretnost” dodaju se reči: „iz st. 1. i 8. ovog člana i člana 7a stav 6. ovog zakona, za eksploataciona polja i za objekte iz člana 7. stav 6. ovog zakona,“, a posle reči u zagradi: „u daljem tekstu: poreska godina” dodaju se reči: „ili u tekućoj godini nakon početka poslovne godine obveznika koja je različita od kalendarske”.

U stavu 10. reči: „iz člana 4. stav 1. tačka 2) ovog zakona” brišu se, a posle reči: „držalac” dodaju se reči: „iz člana 2. stav 1. tač. 6) i 7) ovog zakona”.

Član 7.

Član 10. menja se i glasi:

„Član 10.

Obaveza po osnovu poreza na imovinu nastaje najranijim od sledećih dana: danom sticanja prava na koje se porez na imovinu plaća u skladu sa članom 2. stav 1. i članom 2a ovog zakona, danom uspostavljanja državine kad se porez plaća na državinu, danom početka korišćenja, danom osposobljavanja, danom izdavanja upotrebne dozvole, odnosno danom omogućavanja korišćenja imovine na drugi način.

Kad je pravo iz stava 1. ovog člana stečeno na objektu u izgradnji koji nije osposobljen za korišćenje, ne koristi se i za koji nije izdata upotrebna dozvola, obaveza po osnovu poreza na imovinu za taj objekat nastaje najranijim od sledećih dana: danom početka korišćenja, danom osposobljavanja, danom izdavanja upotrebne dozvole, odnosno danom omogućavanja korišćenja objekta na drugi način (uključujući uspostavljanje državine), osim u slučaju iz st. 3. i 4. ovog člana.

Poreska obaveza za zgradu u izgradnji površine preko 500 m², (osim zgrade koja se smatra ekonomskim objektom, odnosno zgrade za čiju izgradnju građevinsku dozvolu izdaje ministarstvo nadležno za poslove građevinarstva, odnosno nadležni organ autonomne pokrajine kao povereni posao, u skladu sa zakonom kojim se uređuju planiranje i izgradnja), odnosno za posebni deo zgrade koji predstavlja tehničku i funkcionalnu celinu površine preko 500 m² koji se dograđuje ili nadgrađuje, koja nije osposobljena za korišćenje i ne koristi se (u daljem tekstu: zgrada), na čijoj izgradnji, dogradnji ili nadgradnji (u daljem tekstu: izgradnja) su izvedeni grubi građevinski radovi sa konstruktivnim sklopom (temelji, stubovi sa gredama ili zidovi, tavanica, sa ili bez krova, sa ili bez završene fasade, sa ili bez postavljene spoljne stolarije i izvedenih podopolagačkih radova), nastaje počev od 1. januara naredne godine u odnosu na godinu:

1) u kojoj je isteklo pet godina od dana pravosnažnosti prve građevinske dozvole ili odobrenja za izgradnju te zgrade (u daljem tekstu: građevinska dozvola), odnosno sedam godina od dana pravosnažnosti prve građevinske dozvole za tu zgradu, ako je rešenjem nadležnog organa odobreno da građevinska dozvola ostaje na pravnoj snazi još dve godine po isticanju pet godina od dana njene pravosnažnosti;

2) završetka izgradnje konstruktivnog sklopa, ako građevinska dozvola nije izdata.

Za zgrade iz stava 3. ovog člana za koje je do 31. decembra 2018. godine protekao duži period od perioda koji opredeljuje nastanak poreske obaveze u skladu sa tom odredbom, poreska obaveza nastaje 1. januara 2019. godine.

Na nastanak poreske obaveze u skladu sa st. 3. i 4. ovog člana nije od uticaja da li je za zgradu, odnosno posebni deo zgrade, menjano rešenje o građevinskoj dozvoli usled promene investitora ili promena u toku građenja, odnosno da li je prilikom izvođenja radova odstupljeno od izdate građevinske dozvole.

Izuzetno od st. 3. do 5. ovog člana, za zgrade za koje je izdato rešenje o posebnoj građevinskoj dozvoli za izvođenje pripremnih radova, rok iz stava 3. tačka 1) ovog člana počinje da teče od dana pravosnažnosti građevinske dozvole za izgradnju, a ako je ta dozvola izdata za dve odvojene faze izgradnje – od dana pravosnažnosti građevinske dozvole za drugu fazu izgradnje.

Za svrhu oporezivanja porezom na imovinu, danom sticanja prava smatra se:

1) kad je osnov sticanja pravni posao – dan zaključenja pravnog posla, osim:

- (1) kad se pravo stiče na nepokretnosti kao budućoj stvari, danom sticanja prava smatra se dan primopredaje, odnosno dan stupanja u posed te nepokretnosti;
- (2) kad je osnov sticanja ugovor o doživotnom izdržavanju, danom sticanja prava smatra se dan smrti primaoca izdržavanja, osim kad je doživotno izdržavanje ugovoreno, i to:

- u korist više lica, tako da se svojina prenosi na davaoca izdržavanja danom smrti poslednjeg primaoca izdržavanja, odnosno ugovorom određenog primaoca izdržavanja, danom sticanja prava smatra se dan smrti lica kojim se vrši prenos prava svojine na davaoca izdržavanja;
- u korist trećeg lica tako da svojina prelazi na davaoca izdržavanja danom smrti lica sa kojim je davalac izdržavanja zaključio ugovor (u daljem tekstu: saugovarač), danom sticanja prava smatra se dan smrti saugovarača;

- (3) kad je osnov sticanja ugovor o statusnoj promeni – dan registracije statusne promene, u skladu sa zakonom kojim se uređuje registracija;

2) kad je osnov sticanja pojedinačni akt nadležnog organa uprave ili drugog organa ili lica sa javnim ovlašćenjem, odnosno odluka suda (uključujući odluku kojom se utvrđuje da je pravo stečeno održajem) – dan pravosnažnosti tog akta, odnosno te odluke, osim u slučaju iz tačke 3) ovog stava;

3) kad je osnov sticanja pravosnažni akt kojim su oglašeni naslednici zaostavštine – dan smrti ostavioca;

4) kad je osnov sticanja plan podele u statusnoj promeni – dan registracije statusne promene, u skladu sa zakonom kojim se uređuje registracija;

5) kad je osnov sticanja odluka o raspodeli likvidacionog ostatka – dan donošenja odluke, a ako je protiv te odluke vođen spor – danom pravosnažnosti odluke kojom je okončan spor u vezi raspodele likvidacionog ostatka;

6) kod sticanja prava po samom zakonu na dan određen zakonom – dan određen zakonom po osnovu koga se pravo stiće.

Kad imalac prava, držalac ili korisnik iz člana 2. stav 1. tač. 1) i 3) ovog zakona na zemljištu površine do deset ari stekne pravo, državinu ili korišćenje na graničnom zemljištu, nakon čega je površina te fizičke celine zemljišta preko deset ari, poreska obaveza za to zemljište nastaje danom sticanja prava, državine ili korišćenja na graničnom zemljištu.

Na nastanak poreske obaveze za objekat nije od uticaja vrsta dozvole za izgradnju objekta (trajni objekti, privremeni objekti i sl.), odnosno da li je izvršen upis objekta i prava na njemu u odgovarajućem katastru, odnosno vrsta tog upisa.”

Član 8.

Posle člana 10. dodaju se naziv iznad člana 10a i član 10a, koji glase:

„Prestanak poreske obaveze

Član 10a

Obaveza po osnovu poreza na imovinu prestaje najranijim od sledećih dana:

1) danom kojim poreskom obvezniku prestaje pravo, državina ili korišćenje iz člana 2. stav 1. ovog zakona na nepokretnosti, na koje se porez na imovinu plaća u skladu sa čl. 2. i 2a ovog zakona;

2) danom prestanka postojanja nepokretnosti;

3) danom početka primene zakona u skladu sa kojim je pravo, državina ili korišćenje iz člana 2. stav 1. ovog zakona na koje se porez na imovinu plaćao prestalo biti predmet oporezivanja;

4) danom kojim drugo lice stekne pravo, državinu ili korišćenje na koje se porez plaća u skladu sa čl. 2. i 2a ovog zakona.

Danom prestanka poreske obaveze na delu zemljišta iz člana 2. stav 1. tač. 1) i 3) ovog zakona, prestaje poreska obaveza na preostalom delu zemljišta koje je površine do deset ari.”

Član 9.

U članu 11. stav 1. tač. 1) do 3) reči: „prava na” brišu se, na svim mestima.

Član 10.

U članu 12. stav 1. tačka 4) reč: „kulturnim” zamenjuje se rečima: „spomenicima kulture”.

Tačka 7) menja se i glasi:

„7) puteve u javnoj svojini (uključujući putno zemljište i putne objekte, osim funkcionalnih sadržaja puta i pratećih sadržaja za potrebe korisnika puta, u skladu sa zakonom kojim se uređuju putevi), pruge u javnoj svojini (uključujući zemljišni pojas ispod pruge i sa obe strane pruge koji se smatra pružnim pojasom, u skladu sa zakonom kojim se uređuje železnica), na druga dobra u opštoj upotrebi u javnoj svojini, prema propisima kojima se uređuje javna svojina, kao i na izgrađene obale za pristajanje plovila (kejske zidove i slično), brodske prevodnice, manevarsku površinu i poletno sletne staze na aerodromima (uključujući zemljište ispod njih);”.

U tački 8) posle reči: „stovarišnim objektom” dodaju se reči: „ili objektom iz člana 2b stav 1. ovog zakona”.

U tački 12) tačka na kraju zamenjuje se tačkom i zapetom.

Posle tačke 12) dodaju se tač. 13) i 14), koje glase:

„13) u svojini privatnog partnera, odnosno društva za posebne namene, u smislu propisa kojima se uređuje javno-privatno partnerstvo (u daljem tekstu: privatni partner), i to na zemljište koje je privatni partner stekao nakon zaključenja ugovora o koncesiji prema kome je procenjena vrednost koncesije najmanje 50 miliona evra (u daljem tekstu: naknadno stečeno zemljište) i na objekte izgrađene na naknadno stečenom zemljištu, ako:

- (1) je privatni partner naknadno stečeno zemljište pribavio u cilju ispunjenja obaveza iz ugovora o koncesiji;
- (2) je privatni partner naknadno stečeno zemljište pribavio uz saglasnost davaoca koncesije;
- (3) se naknadno stečeno zemljište i na njemu izgrađeni objekti koriste isključivo za svrhu izvršenja obaveza iz ugovora o koncesiji;
- (4) se privatni partner, u skladu sa ugovorom o koncesiji, obavezao da naknadno stečeno zemljište i na njemu izgrađene objekte bez naknade prenese u svojinu Republike Srbije ili drugog lica koje je davalac koncesije u skladu sa ugovorom o koncesiji, kao i da taj prenos izvrši najkasnije do dana prestanka ugovora o koncesiji po bilo kom osnovu;

14) za koje je obveznik Crveni krst Srbije, odnosno pokrajinska, gradska ili opštinska organizacija Crvenog krsta osnovana na teritoriji Republike Srbije, koje se isključivo koriste za obavljanje delatnosti te organizacije Crvenog krsta.”

U stavu 3. posle reči: „do 11)” dodaju se zapeta i reči: „tač. 13) i 14)” a posle reči: „prihoda” dodaju se zapeta i reči: „osim na nepokretnosti iz stava 1. tačka 7) ovog člana za koje je ugovorom o koncesiji uređeno da koncesionar neće plaćati porez na imovinu.”

U stavu 6. posle reči: „prodaji,” dodaju se reči: „koje se ne koriste,”.

Član 11.

Posle člana 12. dodaje se član 12a, koji glasi:

„Član 12a

Površina zemljišta pod objektom, u skladu sa članom 12. stav 1. tačka 8) ovog zakona, jeste površina zemljišta ispod objekta, isključujući površinu ispod obodnih zidova tog objekta i stepeništa izvan gabarita objekta, koji nisu u zajedničkoj nedeljivoj svojini.

Kad za deo objekta obveznik nema obavezu plaćanja poreza u skladu sa ovim zakonom, pravo na poresko oslobođenje iz člana 12. stav 1. tačka 8) ovog zakona ostvaruje se za deo površine zemljišta pod objektom, u skladu sa stavom 1. ovog člana, srazmeran učešću korisne površine dela objekta na koji se porez na imovinu plaća u ukupnoj korisnoj površini tog objekta.”

Član 12.

U članu 13. stav 1. reč: „zgradi” zamenjuje se rečima: „kući za stanovanje”.

U stavu 2. reč: „zgradi” zamenjuje se rečima: „kući za stanovanje”, na sva tri mesta.

U stavu 3. reči: „prava na zgrade” zamenjuju se rečima: „kuće za stanovanje”, a reč: „gradskom” briše se.

Član 13.

U članu 14. stav 2. tačka 6) posle reči: „svojine na” dodaju se reči: „upotrebljavanom motornom”, posle reči: „vozilu,” dodaje se reč: „upotrebljavanom”, a posle reči: „odnosno” dodaje se reč: „upotrebljavanom”.

U stavu 6. tačka 2) reči: „državnih vazduhoplova, odnosno vazduhoplova bez sopstvenog pogona” zamenjuju se rečima: „vozila koja nisu motorna, odnosno vozila koja se ne smatraju upotrebljavanim u smislu ovog zakona;”.

Posle tačke 2) dodaju se tač. 2a) do 2v), koje glase:

„2a) plovila koja se ne smatraju upotrebljavanim u smislu ovog zakona;

2b) državnih vazduhoplova, vazduhoplova bez sopstvenog pogona, odnosno vazduhoplova koji se ne smatraju upotrebljavanim u smislu ovog zakona;

2v) nasleđe, odnosno poklon, ljudskih ćelija, tkiva i organa;”.

Dodaju se st. 7. i 8, koji glase:

„Ako je vrednost nasleđenih, odnosno na poklon primljenih stvari iz st. 2. i 3. ovog člana, od istog lica u jednoj kalendarskoj godini, po svakom od tih osnova veća od 100.000 dinara, od oporezivanja se izuzima 100.000 dinara u toj kalendarskoj godini po svakom od tih osnova.

Upotrebljavano motorno vozilo, odnosno upotrebljavano plovilo, odnosno upotrebljavani vazduhoplov, u smislu ovog zakona, jeste:

1) motorno vozilo, koje je na teritoriji Republike Srbije najmanje jedanput, počev od njegove proizvodnje ili poslednjeg uvoza, bilo registrovano u skladu sa propisima;

2) plovilo, koje je na teritoriji Republike Srbije najmanje jedanput, počev od njegove proizvodnje ili poslednjeg uvoza, bilo upisano u propisani upisnik u skladu sa propisima;

3) vazduhoplov, koji je na teritoriji Republike Srbije najmanje jedanput, počev od njegove proizvodnje ili poslednjeg uvoza, bio upisan u propisani registar ili evidenciju.”

Član 14.

Član 17. menja se i glasi:

„Član 17.

Poreska obaveza u odnosu na nasleđe nastaje danom pravosnažnosti rešenja o nasleđivanju, osim u slučaju iz st. 3. i 5. ovog člana.

Poreska obaveza u odnosu na poklon nastaje danom zaključenja ugovora o poklonu, odnosno danom overe izjave ili zaključenja drugog akta po osnovu koga se imovina prenosi bez naknade, a ako nije zaključen u pisanoj formi – danom prijema poklona, osim u slučajevima iz st. 3. do 5. ovog člana.

Ako je na nepokretnosti koja je predmet nasleđivanja ili poklona konstituisano pravo plodouživanja, poreska obaveza nastaje ranijim od sledećih dana: danom prestanka tog prava, odnosno danom otuđenja te nepokretnosti.

Poreska obaveza u odnosu na poklon nastaje danom pravosnažnosti rešenja o nasleđivanju, i to:

1) kod sticanja stvari i prava iz člana 14. ovog zakona u ostavinskom postupku prijemom ustupljenog naslednog dela;

2) kod fizičke deobe nasledničke zajednice u ostavinskom postupku izvršene bez naknade u nesrazmeri sa nasleđenim idealnim delovima.

Ako nasleđe, odnosno poklon koje je predmet oporezivanja u skladu sa članom 14. ovog zakona, nije prijavljen u smislu čl. 34. i 35. ovog zakona, ili je prijavljen neblagovremeno, smatraće se da je poreska obaveza nastala danom saznanja nadležnog poreskog organa za nasleđe, odnosno poklon.”

Član 15.

U članu 21. stav 1. tačka 13) tačka na kraju zamenjuje se tačkom i zapetom.

Posle tačke 13) dodaje se tačka 14), koja glasi:

„14) se na prenos bez naknade prava na nepokretnosti licu (ili nekom od lica) koje je, u skladu sa ugovorom o koncesiji, davalac koncesije, a koji prenos u postupku realizacije ugovora o koncesiji vrši privatni partner, ako je procenjena vrednost koncesije najmanje 50 miliona evra.”

Član 16.

U članu 23. stav 1. tačka 4) posle reči: „svojine na”, na svim mestima, dodaje se reč: „upotrebljavanom”.

U stavu 2. posle reči: „izgradnju,” dodaju se reči: „odnosno vodnog zemljišta u javnoj svojini u zakup, u skladu sa zakonom kojim se uređuju vode,”.

Član 17.

U članu 24. tačka 1) posle reči: „ili drugog” dodaje se reč: „pojedinačnog”, a posle reči: „organa” dodaju se reči: „ili lica”.

Član 18.

U članu 25. stav 2. posle reči: „lice kome se” dodaje se reč: „zemljište”, a reči: „građevinsko zemljište” brišu se.

Član 19.

U članu 26. stav 3. posle reči: „građevinskog” dodaju se zapeta i reči: „odnosno vodnog”.

Član 20.

U članu 27. stav 2. reči: „odredbom člana 36. stav 1.” zamenjuju se rečima: „odredbama člana 34. i člana 36. stav 1.”

Posle stava 5. dodaje se novi stav 6, koji glasi:

„Ako se poreska osnovica utvrđuje za prenos prava na objektu koji je srušen pre isteka roka iz stava 2. ovog člana, tržišna vrednost tog objekta utvrđuje se prema tržišnoj vrednosti odgovarajućeg objekta, za srazmernu površinu.”

Dosadašnji stav 6. postaje stav 7.

Član 21.

U članu 29. stav 1. posle reči: „građevinskog” dodaju se zapeta i reči: „odnosno vodnog”, a tačka na kraju zamenjuje se zapetom i dodaju se reči: „osim u slučajevima iz st. 2. do 9. ovog člana.”

Stav 5. menja se i glasi:

„Kod sticanja prava na osnovu odluke suda, odnosno drugog akta državnog, odnosno drugog nadležnog organa ili lica sa javnim ovlašćenjem, poreska obaveza nastaje danom pravosnažnosti te odluke, odnosno danom konačnosti tog akta, osim u slučaju iz stava 2. ovog člana.”

Posle stava 6. dodaju se novi stav 7. i stav 8, koji glase:

„Kod sticanja prava iz viška deobne stečajne mase poreska obaveza nastaje danom pravosnažnosti rešenja o deobi stečajne mase.

Kod sticanja prava raspodelom likvidacionog ostatka poreska obaveza nastaje danom donošenja odluke o raspodeli likvidacionog ostatka, a ako je protiv te odluke vođen spor – danom pravosnažnosti odluke kojom je okončan spor u vezi raspodele likvidacionog ostatka.”

U dosadašnjem stavu 7, koji postaje stav 9, reči: „rešenje nadležnog upravnog organa” zamenjuju se rečima: „akt državnog, odnosno drugog nadležnog organa ili lica sa javnim ovlašćenjem”.

Član 22.

U članu 31. stav 1. tačka 6) menja se i glasi:

„6) kad se po osnovu ugovora koji za predmet ima doživotno izdržavanje, pravo svojine na nepokretnosti prenosi na davaoca doživotnog izdržavanja – supružnika saugovarača, odnosno lice koje se u odnosu na saugovarača nalazi u prvom naslednom redu, na deo nepokretnosti koji bi davalac izdržavanja po zakonu nasledio od saugovarača da je na dan zaključenja tog ugovora otvoreno nasleđe saugovaračeve imovine;”.

Tačka 12) menja se i glasi:

„12) na prenos apsolutnih prava iz člana 23. ovog zakona licu (ili nekom od lica) koje je, u skladu sa ugovorom o koncesiji, davalac koncesije, a koji prenos u postupku realizacije ugovora o koncesiji vrši privatni partner, ako je procenjena vrednost koncesije najmanje 50 miliona evra;”.

U tački 12b) posle reči: „konverzije” dodaju se zapeta i reči: „odnosno pretvaranja”, a tačka i zapeta na kraju zamenjuju se zapetom i dodaju reči: „odnosno zakonom kojim se uređuje pretvaranje prava korišćenja u pravo svojine na građevinskom zemljištu uz naknadu;”.

U tački 12v) posle reči: „komasacije” dodaju se zapeta i reči: „odnosno urbane komasacije”.

Član 23.

Član 33. menja se i glasi:

„Član 33.

Obveznik poreza na imovinu koji vodi poslovne knjige porez na imovinu utvrđuje samooporezivanjem.

Porez na imovinu utvrđuje rešenjem organ jedinice lokalne samouprave na čijoj teritoriji se nalazi nepokretnost za koju se utvrđuje porez (u daljem tekstu: nadležni organ jedinice lokalne samouprave), i to:

- 1) obvezniku koji ne vodi poslovne knjige;
- 2) obvezniku koji vodi poslovne knjige, u postupku kontrole, ako obveznik nije utvrdio poresku obavezu ili ju je utvrdio netačno ili nepotpuno.

Nadležni organ jedinice lokalne samouprave utvrđivanje poreza vrši na osnovu podataka iz poreske prijave, poslovnih knjiga poreskog obveznika, podataka

iz evidencija nadležnih organa i drugih podataka kojima taj organ raspolaže, a od značaja su za utvrđivanje poreske obaveze.

Rešenje o utvrđivanju poreza na imovinu obvezniku koji ne vodi poslovne knjige, na osnovu podataka u poreskoj prijavi i drugih podataka kojima raspolaže, nadležni organ jedinice lokalne samouprave može doneti neposrednim odlučivanjem, bez prethodnog izjašnjavaња obveznika o činjenicama koje su od značaja za odlučivanje.

Promene u toku poreske godine od značaja za visinu obaveze po osnovu poreza na imovinu ne utiču na utvrđivanje poreske obaveze za tu godinu istom obvezniku (koji vodi, odnosno koji ne vodi poslovne knjige), osim u slučaju iz člana 12. stav 3. ovog zakona.”

Član 24.

Posle člana 33a dodaju se čl. 33b do 33g, koji glase:

„Član 33b

Lice koje stekne ili otuđi pravo na nepokretnosti iz člana 2. stav 1. ovog zakona, po osnovu isprave koju je sastavio, overio ili potvrdio javni beležnik, odnosno pravosnažne odluke koju je doneo javni beležnik u okviru zakonom poverenih javnih ovlašćenja (u daljem tekstu: isprava), za koje mu nastaje ili prestaje poreska obaveza po osnovu poreza na imovinu, poresku prijavu može podneti danom sastavljanja, overe, ili potvrđivanja, odnosno danom pravosnažnosti isprave donete u vršenju zakonom poverenih javnih ovlašćenja, preko javnog beležnika koji je izvršio tu radnju.

Javni beležnik je dužan da:

- 1) poreskog obveznika upozna sa mogućnošću podnošenja poreske prijave u skladu sa stavom 1. ovog člana;
- 2) poresku prijavu koju je popunio i potpisao poreski obveznik, sa ispravom koju je sastavio, overio ili potvrdio, u roku od 24 sata od trenutka izvršenja te radnje, odnosno sa pravosnažnom ispravom koju je doneo u okviru zakonom poverenih javnih ovlašćenja, u roku od 24 sata od dana pravosnažnosti, po službenoj dužnosti, dostavi republičkom organu nadležnom za poslove katastra nepokretnosti i katastra vodova (u daljem tekstu: organ nadležan za poslove katastra).

Ako poreski obveznik javnom beležniku ne preda popunjenu i potpisanu poresku prijavu, javni beležnik o tome sačinjava belešku koju, sa ispravom koju je sastavio, overio, potvrdio ili doneo, dostavlja organu nadležnom za poslove katastra, u roku iz stava 2. tačka 2) ovog člana.

Organ nadležan za poslove katastra poresku prijavu i ispravu iz stava 2. tačka 2) ovog člana, odnosno belešku i ispravu iz stava 3. ovog člana, odmah po prijemu, po službenoj dužnosti, dostavlja nadležnom organu jedinice lokalne samouprave.

Ako je poreski obveznik javnom beležniku, uz poresku prijavu, dostavio i dokaze od značaja za utvrđivanje poreske obaveze, dostavljanje tih dokaza vrši se na način i u roku za dostavljanje poreske prijave propisanim st. 2. do 4. ovog člana.

Danom predaje poreske prijave javnom beležniku smatraće se da je poreski obveznik poresku prijavu predao neposredno nadležnom organu jedinice lokalne samouprave.

Član 33v

Obveznik poreza na imovinu dužan je da podnese poresku prijavu nadležnom organu jedinice lokalne samouprave, u roku od 30 dana, za:

1) imovinu za koju nastane poreska obaveza za koju poresku prijavu nije podneo preko javnog beležnika u skladu sa članom 33b ovog zakona, računajući od dana nastanka poreske obaveze;

2) imovinu za koju prestane poreska obaveza za koju poresku prijavu nije podneo preko javnog beležnika u skladu sa članom 33b ovog zakona, računajući od dana prestanka poreske obaveze;

3) imovinu koju preduzetnik koji vodi poslovne knjige počne da evidentira u poslovnim knjigama, računajući od dana evidentiranja;

4) imovinu koju preduzetnik koji vodi poslovne knjige prestane da evidentira u poslovnim knjigama, računajući od dana prestanka evidentiranja;

5) imovinu u poslovnim knjigama fizičkog lica koje je izgubilo svojstvo preduzetnika koji vodi poslovne knjige (odjavom, po sili zakona i dr.), računajući od dana prestanka tog svojstva;

6) nepokretnost za koju je obvezniku prestalo pravo na poresko oslobođenje u skladu sa članom 12. st. 3. i 4. ovog zakona, računajući od 184-og dana od dana njenog ustupanja drugom licu radi ostvarivanja prihoda.

Izuzetno od člana 33b ovog zakona i stava 1. ovog člana, obveznik koji vodi poslovne knjige za imovinu za koju je, u periodu od 1. januara poreske godine do 31. marta poreske godine nastala poreska obaveza ili je došlo do druge promene iz stava 1. tač. 2) do 6) ovog člana, poresku prijavu podnosi u okviru prijave kojom prijavljuje utvrđeni porez za poresku godinu za sve nepokretnosti na teritoriji iste jedinice lokalne samouprave, ili prijavu podnosi nakon podnošenja te prijave, do 31. marta poreske godine.

Poreska prijava podnosi se i za imovinu za koju obveznik ima pravo na poresko oslobođenje.

Član 33g

Za imovinu za koju je podneo poresku prijavu u skladu sa ovim zakonom, obveznik koji vodi poslovne knjige dužan je da do 31. marta svake sledeće poreske godine podnese poresku prijavu sa utvrđenim porezom za tu godinu.

Za imovinu za koju je podneo poresku prijavu u skladu sa ovim zakonom, obveznik koji ne vodi poslovne knjige, dužan je da podnese poresku prijavu ako je došlo do promene od uticaja na visinu poreske obaveze za tu imovinu o kojoj nisu sadržani podaci u podnetoj poreskoj prijavi.

Prijava iz stava 2. ovog člana podnosi se od 1. do 31. januara poreske godine koja sledi godini u kojoj je došlo do promene koja se prijavljuje, osim u slučaju iz člana 33v stav 1. tačka 6) ovog zakona.”

Član 25.

Član 34. menja se i glasi:

„Član 34.

Obveznik poreza na nasleđe i poklon, odnosno poreza na prenos apsolutnih prava, poresku prijavu za utvrđivanje tog poreza za koju je nastala poreska obaveza može podneti preko javnog beležnika koji je sastavio, odnosno overio, odnosno potvrdio ispravu ili doneo pravosnažnu odluku u okviru zakonom poverenih javnih ovlašćenja, po osnovu koje se prenos prava na nepokretnosti vrši, i to:

1) za nasleđe i poklon prava na nepokretnosti iz člana 14. stav 1. ovog zakona;

2) za prenos apsolutnih prava na nepokretnosti.

Javni beležnik dužan je da:

1) poreskog obveznika upozna sa mogućnošću podnošenja poreske prijave u skladu sa stavom 1. ovog člana;

2) poresku prijavu koju je popunio i potpisao poreski obveznik, sa ispravom koju je sastavio, odnosno overio, odnosno potvrdio, u roku od 24 sata od trenutka izvršenja te radnje, odnosno sa pravosnažnom ispravom koju je doneo u okviru zakonom poverenih javnih ovlašćenja, u roku od 24 sata od dana pravosnažnosti, po službenoj dužnosti, dostavi organu nadležnom za poslove katastra.

Ako poreski obveznik javnom beležniku ne preda popunjenu i potpisanu poresku prijavu, javni beležnik o tome sačinjava belešku koju, sa ispravom iz stava 1. ovog člana, dostavlja organu nadležnom za poslove katastra, u roku iz stava 2. tačka 2) ovog člana.

Organ nadležan za poslove katastra poresku prijavu i ispravu iz stava 2. tačka 2) ovog člana, odnosno belešku i ispravu iz stava 3. ovog člana, odmah po prijemu, po službenoj dužnosti dostavlja poreskom organu.

Ako je poreski obveznik javnom beležniku, uz poresku prijavu, dostavio i dokaze od značaja za utvrđivanje poreske obaveze, dostavljanje tih dokaza vrši se na način i u roku za dostavljanje poreske prijave propisanim st. 2. do 4. ovog člana.

Danom predaje poreske prijave javnom beležniku smatraće se da je poreski obveznik poresku prijavu predao neposredno nadležnom poreskom organu.”

Član 26.

U članu 35. stav 1. tačka na kraju zamenjuje se zapetom i dodaju reči: „osim u slučaju iz člana 34. stav 1. ovog zakona.”

U stavu 2. reči: „u opštini na čijoj teritoriji” zamenjuju se rečima: „– organizacionoj jedinici nadležnoj za teritoriju na kojoj”.

U stavu 3. reči: „u opštini na čijoj teritoriji” zamenjuju se rečima: „– organizacionoj jedinici nadležnoj za teritoriju na kojoj”, a reči: „u opštini na čijoj je teritoriji” zamenjuju se rečima: „– organizacionoj jedinici nadležnoj za teritoriju na kojoj”.

U stavu 4. reči: „u opštini na čijoj se teritoriji” zamenjuju se rečima: „– organizacionoj jedinici nadležnoj za teritoriju na kojoj se”, a reči: „poreskom organu u opštini” zamenjuju se rečima: „poreskom organu – organizacionoj jedinici nadležnoj za teritoriju”.

Član 27.

U članu 36. stav 1. reči: „do 6.” zamenjuju se rečima: „do 8.”, a tačka na kraju zamenjuje se zapetom i dodaju reči: „osim u slučaju iz člana 34. stav 1. ovog zakona.”

U stavu 4. reči: „u opštini na čijoj teritoriji” zamenjuju se rečima: „– organizacionoj jedinici nadležnoj za teritoriju na kojoj”, a posle reči: „građevinskog” dodaju se zapeta i reči: „odnosno vodnog”.

U stavu 5. reči: „u opštini na čijoj teritoriji” zamenjuju se rečima: „– organizacionoj jedinici nadležnoj za teritoriju na kojoj”, a reči: „u opštini na čijoj je teritoriji” zamenjuju se rečima: „– organizacionoj jedinici nadležnoj za teritoriju na kojoj”.

U stavu 6. reči: „u opštini na čijoj teritoriji” zamenjuju se rečima: „– organizacionoj jedinici nadležnoj za teritoriju na kojoj”.

Član 28.

Čl. 36a i 37. brišu se.

Član 29.

Član 39. menja se i glasi:

„Član 39.

Porez na imovinu obveznik koji ne vodi poslovne knjige plaća tromesečno, u iznosu utvrđenom rešenjem, srazmernom broju dana u tromesečju za koje se porez plaća u odnosu na poresku obavezu utvrđenu za poresku godinu, u roku od 45 dana od dana početka tromesečja, na propisani uplatni račun javnih prihoda.

Do dospelosti poreske obaveze po rešenju o utvrđivanju poreza na imovinu za poresku godinu, obveznik iz stava 1. ovog člana porez plaća akontaciono – u visini obaveze za poslednje tromesečje prethodne poreske godine.

Pozitivnu razliku između poreza utvrđenog rešenjem organa jedinice lokalne samouprave i akontaciono plaćenog poreza na imovinu za tromesečje za koje je poreska obaveza dospela, obveznik iz stava 1. ovog člana dužan je da plati u roku od 15 dana od dana dostavljanja prvostepenog rešenja o utvrđivanju poreza.

Ako je obveznik akontaciono platio više poreza nego što je bio dužan da plati prema obavezi utvrđenoj rešenjem, više plaćeni porez uračunava se za namirenje dospelog neizmirenog poreza na imovinu za druge nepokretnosti, ili poreza za naredno tromesečje, ili se obvezniku vraća na njegov zahtev.

Obveznik koji ne vodi poslovne knjige za imovinu za koju u toku poreske godine poreska obaveza nastane, odnosno koju prestane da evidentira u poslovnim knjigama, odnosno za koju u toku poreske godine prestane pravo na poresko oslobođenje u skladu sa članom 12. st. 3. i 4. ovog zakona, porez za tromesečje u kome je došlo do te promene plaća u srazmernom iznosu od dana te promene do isteka tog tromesečja, u roku od 45 dana od dana početka tromesečja.

Izuzetno od stava 5. ovog člana, ako rešenje o utvrđenom porezu nije dostavljeno do isteka roka od 45 dana od dana početka tromesečja, ili je period od dostavljanja rešenja do isteka tog roka kraći od 15 dana, porez se plaća u roku od 15 dana od dana dostavljanja rešenja.

Porez za tromesečja koja slede tromesečju u kome je došlo do promene iz stava 5. ovog člana u poreskoj godini, plaća se u skladu sa st. 1. i 6. ovog člana.

Ako se po proteku poreske godine obvezniku utvrdi poreska obaveza za tu godinu, utvrđeni porez se plaća u roku od 15 dana od dana dostavljanja rešenja.

Za imovinu za koju poreska obaveza prestane u toku poreske godine nakon utvrđivanja poreza za tu godinu, utvrđeni porez umanjuje se za pripadajući porez za tu imovinu počev od dana prestanka poreske obaveze.

Porez na imovinu obveznik koji ne vodi poslovne knjige može platiti u manjem broju rata od zakonom propisanih, uključujući plaćanje utvrđenog poreza odjednom, do dospelosti poreske obaveze za svako tromesečje.

Na dugovani porez za svako tromesečje i na iznose akontacija koji nisu plaćeni u propisanom roku, od narednog dana od dana dospelosti obračunava se kamata.”

Član 30.

U članu 39b reči: „iz člana 33. stav 1. ovog zakona”, zamenjuju se rečima: „kojima raspolaže”.

Član 31.

Član 39v menja se i glasi:

„Član 39v

Obveznik koji vodi poslovne knjige porez na imovinu plaća tromesečno, u iznosu koji je srazmeran broju dana u tromesečju za koje se porez plaća u odnosu na poresku obavezu utvrđenu za poresku godinu, u roku od 45 dana od dana početka tromesečja, na propisani uplatni račun javnih prihoda.

Do utvrđivanja poreza za poresku godinu, obveznik iz stava 1. ovog člana porez na imovinu plaća akontaciono, u visini obaveze za poslednje tromesečje prethodne poreske godine.

Obveznik iz stava 1. ovog člana dužan je da pozitivnu razliku između utvrđenog i akontaciono plaćenog poreza na imovinu za prvo tromesečje, plati do 31. marta poreske godine.

Ako je iznos utvrđenog poreza na imovinu koji se plaća za prvo tromesečje poreske godine, manji od akontaciono plaćenog poreza za to tromesečje, obveznik iz stava 1. ovog člana poresku obavezu za drugo tromesečje umanjuje za iznos više plaćenog poreza za prvo tromesečje te godine.

Obveznik koji vodi poslovne knjige, za imovinu za koju poreska obaveza nastane, odnosno koju počne da evidentira u poslovnim knjigama, odnosno za koju prestane pravo na poresko oslobođenje u skladu sa članom 12. st. 3. i 4. ovog zakona, u toku poreske godine, i to:

1) u prvom tromesečju poreske godine – porez za prvo tromesečje plaća do 31. marta poreske godine, u srazmernom iznosu od dana te promene do 31. marta poreske godine;

2) u drugom, trećem ili četvrtom tromesečju poreske godine – porez za tromesečje u kome je došlo do te promene plaća u srazmernom iznosu od dana te promene do isteka tog tromesečja, u roku od 45 dana od dana početka tromesečja, a ako je rok od te promene do isteka roka za plaćanje kraći od 30 dana – u roku od 30 dana od dana te promene;

3) za tromesečja u poreskoj godini koja slede tromesečju u kome je došlo do te promene porez plaća u roku od 45 dana od dana početka svakog tromesečja.

Fizičko lice koje postane obveznik koji vodi poslovne knjige, za imovinu koju evidentira u poslovnim knjigama porez utvrđuje samooporezivanjem od dana evidentiranja a plaća u rokovima iz st. 1, 3. i 5. ovog člana.

Za imovinu iz člana 33v stav 1. tač. 4) i 5) ovog zakona obveznik prestaje da vrši utvrđivanje poreza samooporezivanjem od dana prestanka evidentiranja u poslovnim knjigama, odnosno od dana prestanka svojstva obveznika koji vodi poslovne knjige, od kada organ jedinice lokalne samouprave za tu imovinu porez utvrđuje rešenjem.

Za imovinu za koju poreska obaveza prestane u toku poreske godine nakon utvrđivanja poreza za tu godinu, utvrđeni porez umanjuje se za pripadajući porez za tu imovinu počev od dana prestanka poreske obaveze.

Porez na imovinu obveznik koji vodi poslovne knjige može platiti u manjem broju rata od zakonom propisanih, uključujući plaćanje utvrđenog poreza odjednom, do dospelosti poreske obaveze za svako tromesečje.

Na dugovani porez za svako tromesečje i na iznose akontacija koji nisu plaćeni u propisanom roku, od narednog dana od dana dospelosti obračunava se kamata.”

Član 32.

Posle člana 42. dodaju se naziv iznad člana 42a i član 42a, koji glase:

„Obaveza dostavljanja ugovora i drugih isprava poreskom organu i jedinici lokalne samouprave

Član 42a

Osnovni sud na području na kome nisu imenovani javni beležnici, dužan je da ispravu koju je sastavio, odnosno overio, odnosno potvrdio, ili pravosnažnu odluku koju je doneo u okviru zakonom poverenih javnih ovlašćenja, dostavi u roku od deset dana od dana izvršenja te radnje, odnosno pravosnažnosti, i to:

- 1) ispravu, odnosno odluku kojom se stiže, odnosno prenosi pravo na nepokretnosti iz člana 2. stav 1. ovog zakona – nadležnom organu jedinice lokalne samouprave;
- 2) ispravu, odnosno odluku kojom se stiže, odnosno prenosi, pravo svojine ili drugo pravo iz čl. 14, 23. i 24. ovog zakona – nadležnom poreskom organu.

Sud je dužan da, u roku od deset dana od dana pravosnažnosti:

- 1) odluku kojom se stiže, odnosno prenosi pravo na nepokretnosti iz člana 2. stav 1. ovog zakona, dostavi nadležnom organu jedinice lokalne samouprave;
- 2) odluku kojom se vrši prenos ili utvrđuje pravo iz čl. 14, 23. i 24. ovog zakona, dostavi nadležnom poreskom organu.

Državni, odnosno drugi organ ili lice sa javnim ovlašćenjem (osim javnog beležnika) dužan je da, u roku od deset dana od dana pravosnažnosti:

- 1) akt kojim se stiže, odnosno prenosi pravo na nepokretnosti iz člana 2. stav 1. ovog zakona dostavi nadležnom organu jedinice lokalne samouprave;
- 2) akt kojim se stiže, odnosno prenosi, pravo svojine ili druga prava iz čl. 14, 23. i 24. ovog zakona dostavi nadležnom poreskom organu.

Isprave iz st. 1. do 3. ovog člana dostavljaju se u elektronskom obliku.

Jedinici lokalne samouprave koja nema tehničkih mogućnosti da isprave iz st. 1. do 3. ovog člana prima u elektronskom obliku, o čemu obaveštava organe i lica koja su dužna da izvrše dostavljanje, dostavljanje se vrši u pisanom obliku.

Zavod za intelektualnu svojinu dužan je da nadležnom poreskom organu dostavi primljeni ugovor, odnosno ispravu o obavljenom prenosu prava intelektualne svojine, u roku od deset dana od dana prijema.”

Član 33.

Porez na imovinu utvrđivaće se i plaćati u skladu sa ovim zakonom počev za 2019. godinu.

Jedinica lokalne samouprave može, do 31. decembra 2018. godine, doneti odluku kojom se neizgrađeno građevinsko zemljište na njenoj teritoriji, koje se koristi isključivo za gajenje biljaka, odnosno sadnog materijala, odnosno šuma, za svrhu utvrđivanja osnovice poreza na imovinu za 2019. godinu, razvrstava u poljoprivredno, odnosno u šumsko zemljište.

Za utvrđivanje poreza na imovinu za 2019. godinu, jedinice lokalne samouprave dužne su da, do 31. decembra 2018. godine:

- 1) utvrde i objave prosečne cene kvadratnog metra drugog zemljišta u zonama;

2) u slučaju iz stava 2. ovog člana utvrde i objave prosečne cene građevinskog, poljoprivrednog, odnosno šumskog zemljišta u zonama.

Odluke iz st. 2. i 3. ovog člana primenjivaće se kod utvrđivanja poreza na imovinu za 2019. godinu ako su donete i objavljene do 31. decembra 2018. godine, na način na koji se objavljuju opšti akti jedinice lokalne samouprave koja ih je donela i na njenoj internet strani.

Prosečne cene kvadratnog metra odgovarajućih nepokretnosti u zonama, osim prosečnih cena iz stava 3. ovog člana, koje su utvrđene na osnovu cena u prometu u zonama ili graničnim zonama, definisanim članom 6. stav 7. Zakona o porezima na imovinu („Službeni glasnik RS”, br. 26/01, 45/02-SUS, 80/02, 80/02-dr. zakon, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-US, 47/13 i 68/14-dr. zakon) i objavljene do 30. novembra 2018. godine u skladu sa tim zakonom, primenjivaće se kod utvrđivanja poreza na imovinu za 2019. godinu.

Član 34.

Do 31. januara 2019. godine poreske prijave za utvrđivanje poreza na imovinu dužni su da podnesu obveznici poreza na imovinu koji ne vode poslovne knjige za nepokretnosti koje se, u skladu sa ovim zakonom, razvrstavaju u drukčiju grupu u odnosu na grupu u koju su bile razvrstane za svrhu utvrđivanja poreza na imovinu za 2018. godinu, ako o tome nisu sadržani podaci u podnetoj poreskoj prijavi.

Do 31. januara 2019. godine poreske prijave za utvrđivanje poreza na imovinu dužni su da podnesu obveznici poreza na imovinu za zgrade u izgradnji za koje poreska obaveza nastaje 1. januara 2019. godine u skladu sa članom 7. ovog zakona.

Član 35.

Ako jedinica lokalne samouprave odlukom propiše da se neizgrađeno građevinsko zemljište na njenoj teritoriji, koje se koristi isključivo za gajenje biljaka, odnosno sadnog materijala, odnosno šuma, za svrhu utvrđivanja osnovice poreza na imovinu razvrstava u poljoprivredno, odnosno u šumsko zemljište, ta odluka primenjivaće se kod utvrđivanja poreza na imovinu za 2019. godinu ako je objavljena do 31. decembra 2018. godine, na način na koji se objavljuju njeni opšti akti i na njenoj internet strani.

Član 36.

Porez na nasleđe i poklon, odnosno porez na prenos apsolutnih prava, za čije utvrđivanje je postupak započet po propisima koji su važili do početka primene ovog zakona, utvrdiće se primenom zakona koji je bio na snazi na dan nastanka poreske obaveze.

Porez na nasleđe i poklon, odnosno porez na prenos apsolutnih prava, po osnovu nasleđa, poklona ili prenosa apsolutnih prava, za koji poreska obaveza nije prijavljena u propisanim rokovima pa je nastala danom saznanja nadležnog poreskog organa nakon stupanja na snagu ovog zakona, utvrdiće se i platiti primenom zakona kojim se uređuju porezi na imovinu koji je bio na snazi na dan na koji bi poreska obaveza nastala u skladu sa članom 17. st. 1. do 4, odnosno članom 29. st. 1. do 6. Zakona o porezima na imovinu („Službeni glasnik RS”, br. 26/01, 45/02-SUS, 80/02, 80/02-dr. zakon, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-US, 47/13 i 68/14-dr. zakon) da je prijavljena u propisanom roku.

Za nasleđe i poklon nepokretnosti za koje je nastanak poreske obaveze odložen do prestanka prava plodouživanja u skladu sa članom 17. stav 3. Zakona o porezima na imovinu („Službeni glasnik RS”, br. 26/01, 45/02-SUS, 80/02, 80/02-dr.

zakon, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-US, 47/13 i 68/14-dr. zakon), koja je otuđena pre početka primene ovog zakona poreska obaveza nastaje danom stupanja na snagu ovog zakona.

Za nasleđe i poklon za koje je nastanak poreske obaveze odložen u skladu sa članom 17. stav 4. Zakona o porezima na imovinu („Službeni glasnik RS”, br. 26/01, 45/02-SUS, 80/02, 80/02-dr. zakon, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-US, 47/13 i 68/14-dr. zakon), poreska obaveza nastaje danom stupanja na snagu ovog zakona.

Član 37.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.